

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
Președinte: Timofti Vladimir,
Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Lipcanu Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.12.2016 - 13.04.2017;

Instanța de apel: 25.05.2017 - 27.11.2017;

Instanța de recurs: 18.04.2018 - 05.06.2018;

Instanța de apel: 11.07.2018 - 26.09.2018;

Instanța de recurs: 10.01.2019 - 03.04.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 13 aprilie 2017, *cauza fiind judecată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, Lipcanu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita anumite funcții sau de a desfășura o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată parțial pedeapsa aplicată prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2013, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă de 6 (șase) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că în luna aprilie 2016, inculpatul Lipcanu Ion, fiind deținut în Penitenciarul nr. 18 din or. Brănești, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și înșelăciune, în timpul întrevederilor cu Șeremet Mariana, a convins-o să încheie un contract de vânzare-cumpărare pe numele său, cu achitarea prețului în rate a telefonului mobil a companiei SA „Orange”, la magazinul situat pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 134, mun. Chișinău, și ulterioara transmitere a acestuia

unui cunoscut, obligându-se să achite prețul acestui telefon.

La 21 aprilie 2016, Șeremet Mariana a încheiat pe numele său un contract de vânzare-cumpărare cu achitarea prețului în rate în sumă de 18999 lei, pe un termen de 12 luni a telefonului mobil model „Samsung Galaxy S7”, nr. IMEI xxxxx, cu compania SA „Orange”, la magazinul situat pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 134, mun. Chișinău. Inițial, pentru a duce victima în eroare și a căpăta încrederea acesteia, la rugămintea inculpatului, în momentul încheierii contractului, a participat și Romanat Iurie, care a achitat prima rată în sumă de 1500 lei, restul sumei, conform înțelegerii verbale, urmând a fi achitat de către inculpat.

În aceeași zi, la indicația lui Lipcanu Ion, acest telefon mobil a fost vândut la piața din str. Calea Basarabiei, mun. Chișinău, de către Romanat Iurie, iar banii obținuți au fost înmânați unei persoane de gen feminin, care urma să-i transmită lui Lipcanu Ion.

Necătând la acest fapt, inculpatul refuză în continuare să-și onoreze obligațiile asumate, neachitând suma restantă pentru telefonul mobil, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă de 17499 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului a declarat apel, solicitând casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, menționând că în ședința de judecată, partea vătămată a declarat că nu are careva pretenții față de inculpat, motiv pentru care a fost înaintată cererea de aplicare a Legii cu privire la amnistie, fiind întrunite toate condițiile de aplicare a amnistiei față de inculpat.

3.1. Partea vătămată Șeremet Mariana la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie admisă acțiunea civilă, cu încasarea de la inculpat a prejudiciului material în sumă de 17499 lei.

În argumentarea apelului a invocat, că prima instanță nu s-a expus asupra chestiunii privind încasarea prejudiciului material în dispozitivul sentinței menționate, contrar prevederilor art. 397 pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit căruia, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 386, dispozitivul sentinței trebuie să mai cuprindă și hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunțată din oficiu de către instanță referitor la repararea pagubei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2017, apelul apărării a fost respins ca nefondat, iar apelul părții vătămate a fost admis, inclusiv și din oficiu, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care: *„Lipcanu Ion, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita anumite funcții sau de a desfășura o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor pe termen de 2 ani, se consideră condamnat cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, prin cumul parțial al sentințelor, definitiv la 6 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a desfășura o anumită*

activitate ce ține de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani. S-a încasat din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Șeremet Maria suma de 17499 lei, cu titlu de prejudiciu material. În rest, dispozițiile sentinței se mențin.”

4.1. Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Însă a intervenit în pedeapsa definitivă stabilită de instanța de fond, deoarece aplicând prevederile art. 85 Cod penal, aceasta nu a inclus și pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a exercita anumite funcții sau de a desfășura o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani.

Totodată, instanța de apel a constatat interdicțiile prevăzute de art. 10 alin. (1) lit. k) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM, or, necătând că a recunoscut vina integral, inculpatul nu a achitat prejudiciul cauzat părții vătămate prin infracțiune.

Potrivit ordonanței din 21 iunie 2016, Șeremet Mariana a fost recunoscută în calitate de parte civilă, solicitând încasarea de la inculpat a prejudiciului material în mărime de 17499 lei. Instanța de judecată, având la dispoziție suma exactă solicitată de partea vătămată, ca prejudiciu material cauzat prin infracțiunea săvârșită de către inculpat, fără careva temeieri legale, nu a soluționat acțiunea civilă în fond.

Astfel, instanța de apel a admis pretențiile privind încasarea prejudiciului material cauzat părții vătămate prin acțiunile infracționale ale inculpatului în sumă de 17499 lei.

5. Avocatul Popescu Ion în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că instanța de apel greșit a admis cererea de apel declarată de partea vătămată Șeremet Mariana, or, aceasta a fost depusă tardiv, iar solicitarea de repunere în termen apelul, nefiind înaintată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 iunie 2018, a fost admis recursul, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Având în susținere prevederile art. art. 402 alin. (1), 403 alin. (1), 230 alin. (2), 231 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar a menționat, că potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (pct. 4. din decizie) instanța de apel:

a) nu a motivat în nici un fel în descriptiv, nici soluționat prin dispozitiv, chestiunea, invocată și de apărare potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel (f.d. 210), dacă partea vătămată a declarat sau nu apelul în termenul prevăzut de lege, dacă există sau nu temeieri pentru procedura de repunere în termen a apelului, în cazul în care acesta este tardiv. Or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, sentința a fost pronunțată integral la 13 aprilie 2017, în prezența părții vătămate Șeremet Mariana, care a primit și copia de pe sentința motivată la aceeași

dată, contrasemnând o recipisă în acest sens (vol. I, f.d. 162-163, 170). Rezultă, că termenul de declarare a apelului a expirat la sfârșitul zilei de 29 aprilie 2017, iar potrivit parafei cancelariei Judecătoriei Chișinău, apelul părții vătămate a fost înregistrat tocmai la 29 mai 2017 (vol. I f.d. 191, pct. 3.1. din decizie);

b) cu toate că procurorul, nici apelanții - partea vătămată și apărarea nu au contestat sentința în sensul agravării pedepsei aplicate inculpatului de către instanța de fond, instanța de apel, indicând și dispunând că: „este necesar a interveni în pedeapsa definitivă stabilită de instanța de fond, deoarece aplicând prevederile art. 85 Cod penal, aceasta nu a inclus și pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a exercita anumite funcții sau de a desfășura o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani... Lipcanu Ion, se consideră condamnat definitiv la 6 ani închisoare..., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a desfășura o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani”, nu și-a argumentat soluția în raport cu principiul neînfruntării situației inculpatului în propriul apel;

c) și-a întemeiat soluția privind pedeapsa definitivă pe art. 85 Cod penal - instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară, dar indicând în dispozitiv: „prin cumul parțial al sentințelor”, a utilizat, în mod divergent, regula cumulării pedepselor prevăzută la art. 84 Cod penal, nefiind și clar la care sentințe sa referit instanța.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, apelul declarat de partea vătămată, Șeremet Mariana, a fost respins ca fiind depus peste termen, iar apelul avocatului Lozovscaia Tatiana în numele inculpatului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Lipcanu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) an 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2013, stabilindu-i definitiv pedeapsa 3 (trei) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

7.1. Instanța de apel a statuat, că prima instanță în baza probelor cercetate și administrate la faza urmăririi penale a ajuns la concluzia că, acțiunile inculpatului Lipcanu Ion urmează a fi calificate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Având în susținere prevederile art. art. 8, 10 Cod penal, instanța de apel a remarcat, că a intervenit o lege mai blândă pentru situația inculpatului Lipcanu Ion, urmând ca sentința primei instanței se fie casată parțial, în partea încadrării faptelor infracționale ale inculpatului, starea de fapt fiind reținută corect de către prima instanță.

În acest sens, instanța de apel a reținut că la data examinării cauzei penale de

către instanța de fond, prevederile art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal reglementau infracțiunea de escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile, încadrare care a fost reținută și de către prima instanță.

Prin Legea RM nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare din 17 august 2018 „pentru modificarea unor acte legislative” litera c) reglementată la alin. (2) art. 190 Cod penal a fost abrogată, iar în dispoziția alineatului (1) art. 190, textul *„înșelăciune sau abuz de încredere”* s-a substituit cu textul *„inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”*.

În speța dată, instanța de apel a constatat că prin ordonanța din 21 iunie 2016 a fost recunoscută în calitate de parte civilă - Șeremet Mariana, care a solicitat încasarea de la inculpat a prejudiciului material în mărime de 17499 lei.

Totodată, instanța de apel a reținut că partea vătămată Șeremet Mariana atât la data depunerii plângerii împotriva acțiunilor ilicite ale lui Lipcanu Ion, dar și la data audierii în calitate de parte vătămată a indicat că suma prejudiciului material cauzat de către inculpatul Lipcanu Ion în mărime de 17499 lei este un prejudiciu considerabil pentru ea.

În acest context, instanța de apel având în vedere modificările survenite la art. 190 alin. (1) și alin. (2) Cod penal, prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, a stabilit că legea penală nouă ameliorează situația inculpatului Lipcanu Ion care a comis infracțiunea de escrocherie, și respectiv, în temeiul art. 10 alin. (1) Cod penal, Legea respectivă are caracter retroactiv.

Așadar instanța de apel a conchis, că quantumul prejudiciului material cauzat prin infracțiune de către inculpatul Lipcanu Ion în mărime de 17499 lei părții vătămate Șeremet Mariana și care se încadrează în *„daune cu caracter considerabil”* nu este reglementat ca agravantă la alin. (2) art. 190 Cod penal, litera c) *„cu cauzarea de daune în proporții considerabile”* a fost abrogată prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018 și constituie deja element obligatoriu pentru componența de infracțiune reglementată la alin. (1) art. 190 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel în temeiul principiului retroactivității legii penale mai blânde, a reîncadrat acțiunile infracționale ale inculpatului Lipcanu Ion din prevederile art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal în baza art. 190 alin. (1) Cod penal.

7.2. La capitolul individualizării pedepsei instanța de apel a reținut prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Totodată, cu referire la prevederile art. 76 Cod penal, a fost reținută circumstanța atenuantă – căința sinceră, precum și lipsa circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 Cod penal.

Instanța de apel a ținut cont și de personalitatea inculpatului Lipcanu Ion, care a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, se califică ca infracțiune mai puțin gravă, s-a căit de cele comise, lipsa circumstanțelor agravante, anterior a fost judecat, nu a

recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, considerând că pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, este echitabil de a-i aplica pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a stabilit că prima instanță soluționând chestiunea referitor la aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe nu a cumulat și pedeapsa complementară „*privarea de dreptul de a exercita anumite funcții sau de a desfășura o anumită activitate ce ține de administrarea bunurilor pe un termen de 2 ani*”.

Totodată, cu referire la prevederile art. 410 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căror instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel, instanța de apel a ajuns la concluzia că nu este în drept de a cumula și pedeapsa penală complementară, reieșind din faptul că acțiunile infracționale ale inculpatului au fost reîncadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal și, potrivit, sancțiunii normei penale date, este reglementată doar pedeapsa principală sub formă de amendă, muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare.

Astfel în conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a conchis ca la pedeapsa aplicată să adauge parțial partea neexecutată a pedepsei stabilită prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2013, stabilindu-i definitiv lui Lipcanu Ion pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

7.3. Cu referire la solicitarea avocatului privind aplicarea în privința inculpatului a prevederilor Legii nr. 210 din 29 iunie 2017 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, instanța de apel a constatat că situația inculpatului nu cade sub aplicabilitatea actului de amnistie, în speță fiind incidente restricțiile reglementate la art. 10 alin. (1) lit. k), g) din Legea nr. 210 din 29 iunie 2017.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele invocate de avocatul Lozovscaia Tatiana precum că în ședința de judecată partea vătămată a declarat că nu are careva pretenții față de Lipcanu Ion, deoarece aceste afirmații nu sunt susținute prin careva probe pertinente și concludente, fiind combătute prin materialele cauzei.

În acest sens, instanța de apel a stabilit, că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond din 17 martie 2017 partea vătămată Șeremet Mariana a declarat: „*dacă achită telefonul, eu nu am pretenții, 10291 lei mai trebuie de achitat, prietena inculpatului a spus că o să-mi întoarcă banii*”, iar în cadrul ședinței de judecată din 21 martie 2017, partea vătămată Șeremet Mariana a declarat: „*solicit să fie pedepsit conform legii și să achite paguba*” (f.d. 155, 162).

Totodată, la materialele cauzei penale este anexată cererea părții vătămate Șeremet Mariana din 22 iunie 2017 prin care solicită examinarea cauzei penale în lipsa sa, totodată ultima indicând că inculpatul Lipcanu Ion nu i-a întors prejudiciul în sumă de 17499 lei, pe care solicită să fie încasat de la inculpat (f.d. 188).

Ca urmare instanța de apel a menționat, că inculpatul nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate prin infracțiune, iar anterior a fost condamnat în

baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, această infracțiune făcând parte din categoria infracțiunilor grave, iar aceste 2 circumstanțe evidențiate constituie impedimente pentru aplicarea instituției amnistiei.

7.4. Cu referire la apelul declarat de partea vătămată Șeremet Mariana, instanța de apel a reținut, că prin recipisa din 13 aprilie 2017 partea vătămată a recepționat copia sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 13 aprilie 2017, iar apelul declarat de aceasta la data de 29 mai 2017 a fost depus cu omiterea termenului de 15 zile stabilit de lege pentru declararea apelului, or, termenul de apel de 15 zile a expirat la data de 29 aprilie 2017.

8. Avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea ce ține de cumularea sentințelor și calcularea termenelor de pedeapsă.

În argumentarea recursului apărarea menționează că instanța de apel incorect a calculat termenul de pedeapsă, deoarece prin sentința Judecătorei Călărași din 22 noiembrie 2012, Lipcanu Ion a fost condamnat în baza art. 171 alin. (2) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform certificatului eliberat de șeful Penitenciarului nr. 18 Brănești, termenul de executare a pedepsei pentru sentința nominalizată a fost calculat începând cu 24 mai 2013 și a expirat la 23 februarie 2018.

Sușține apărarea că pe primul capăt de acuzare, inculpatul și-a ispășit pedeapsa integral.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit recursului declarat, Colegiul penal constată că apărarea critică decizia instanței de apel în baza temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În esență se atestă că recurentul își manifestă dezacordul cu soluția instanței

de apel în partea aplicării prevederilor art. 85 Cod penal, considerând că instanța incorect a calculat termenul definitiv de pedeapsă pe care inculpatul urmează să-l ispășească, întrucât pe primul capăt de acuzare pedeapsa deja a fost executată.

Reieșind din cele descrise, Colegiul penal atestă că susținerea acestor argumente apărarea face referire la un certificat fără număr și fără dată, eliberat de către Șeful Penitenciarului nr. 18 – Brănești, Furtună Aurel, potrivit căruia termenul executării pedepsei în baza art. 171 alin. (2) lit. b) Cod penal, ar fi expirat la 23 februarie 2018.

Colegiul penal însă menționează, că argumentele respective nu constituie temei de admitere a recursului, deoarece instanța de recurs în lipsa cărorva probe concludente la materialele dosarului care ar certifica cele invocate nu poate statua asupra termenului definitiv de executare a pedepsei.

Totodată, neclaritățile care apar la punerea în executare a pedepselor, urmează să fie soluționate la executarea pedepsei, potrivit prevederilor art. art. 469-472 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, în speță se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șevciuc Ana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Lipcanu Ion xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 aprilie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor